

Cvetke, ptice in deček.

Na polju tri cvetličice,
Na lipi tri so ptičice:
Pa cvetke krasno mi cvetó
In ptice glasno mi pojó:

»Le sevaj, sevaj solnca žar!
Saj kmalu privrši vihar
In ti nam skriješ svoj obraz,
A nas in cvetke vzame mraz!«

In deček zrè cvetličice,
Posluša glasne ptičice
In ptice v hišo si spusti,
Na gorko cvetke presadi.

A ko pokrija led ravan
In veter poje vnè glasan,
Cveto mu tri čvetličice,
In tri pojo mu ptičice.

Smiljan Smiljanič.

V bajnih deželah.

Daleč tam za črno gôro,
Daleč tam za zgodnjo zôro
Živel slaven je vladar,
Trem deželam gospodar.

V prvi je ubožce zbiral,
Sôlze z lica jim otiral,
S kruhom belim jih krepil,
Z rujnim vincem jih pojil.

V drugi je ljudém pobožnim,
Starcem bolnim in nadložnim
Vedno stregel noč in dan,
Kakor oče vseh skrbán.

A dežela daljna tretja!
Tam je bilo smeha, petja:
Sama drobna dečica,
Z deco mila srečica.

Tukaj cvetje je žarelo,
Tamkaj sadje je zorelo:
Vedna jésen in pomlad,
Vedno cvetje, veden sad.

Tam po mavrici premili
Kot po mostu so hodili
Gor' visoko do zvezdâ,
In jih trgali z nebâ.

Tamkaj tudi solnce žarno
Hišo je imelo čarno:
Jutro-dan je vstajalo
In zvečer prihajalo.

Pa se s solncem so igrali,
Zlate žarke mu skriváli,
Da jih najti moglo ni
Včasih tri noči in dni.

Često tudi luna blede,
Solnca svetlega soseda,
Tam se je pojavila
Pa jim čuda pravila.

Joj, to bilo tam lepó je!
Saj i zdaj še vse takó je,
Pridni le bodite vsi,
Pa mi boste tjâ prišli.

Smiljan Smiljanič,

